

DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA
DE
HYDATIDIBVS,

QVAM
CONSENSV ET AVCTORITATE
GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS
IN ALMA ET PERANTIQVA HIERANA,
SVB PRÆSIDIO

DN. D. HERMANNI PAVLI
JVCHII,

SAC. PALAT. CÆS. COMITIS, FACVLT. MED. H. T. PRO-DECANI ET SENIORIS,
PATHOL. ATQVE PRAX. PROF. PVBL. ET ASSESSORIS PRIMARIJ,
SERENISS. SAXON. DVC. VINARIENSIS ET GOTHANI CONSILIARIJ
AVLICI ET ARCHIATRI, NEC NON ACAD. CÆSAR. NAT. CVRIOS.
COLLEGÆ,

DN. PROMOTORIS ET PATRONI SVI OMNI OBSERVANTIAE
CVLTV PROSEQVENDI,

PRO LICENTIA
SVMMOS IN ARTE MEDICA HONORES ET PRIVILEGIA
DOCTORALIA LEGITIME CONSEQVENDI,
PLACIDO ERVDITORVM EXAMINI SVBMITTIT
AVCTOR ET RESPONDENS
GEORG. CHRISTOPHORVS BEATVS BREHM,
FRANCO-HELDVURGENSIS.

DIE IV. JVNII M DCC XLV.
IN AVDITORIO MAJORI COLLEGIJ MAJORIS.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPH. HERINGII, Acad. Typogr.

Anat.

A.

230,16

Diss. anat. 6103

DEPARTMENT OF MEDICAL HISTORY

OF

HYDATHIDIAS

BY

GEORGE F. WATSON

GRADUATE MEDICAL ORDINER

OF THE UNIVERSITY OF PENNSYLVANIA

PHILADELPHIA

DR. D. HERMANN PAULI

JACCHI

PHILADELPHIA: JACCHI, 1881.

IN RESPONSE TO THE ORDER OF THE BOARD OF MEDICAL EXAMINERS

PROLIFICATA

PHILADELPHIA: JACCHI, 1881.

GEORGE CHRISTOPHER'S REAR'S BREMEN

PHILADELPHIA: JACCHI, 1881.

PHILADELPHIA

PHILADELPHIA: JACCHI, 1881.

PROOEMIUM.

*S*i inter Scandala Medicorum, ubi doctissima plus valet arte malum, hydrops in genere referendus venit, certe species istæ hydropis, saccatus nempe & hydatides hunc titulum præ omnibus merentur. Quoniam in hydrope Ascite & Anasarca non solum, ubi viscera nondum corrupta, convenientibus adhibitis rite præparatis remediis balsamicis, aperientibus, evacuantibus, roborantibus optima sanitas in junioribus tamen facilius quam ad senium vergentibus, iterum restitui potest; sed & licet viscera sint læsa, ex quibus semper novus affluxus & collectio seri provenit, ad minimum tamen ægro-

A 2

tis

tis per paracentesin levamen aliquod & ultimi
vitæ termini prorogatio interdum & non sine
difficultate promitti potest. Sed hisce in casibus
evacuatio & correctio hujus seri extravasati
per interna nullo modo expectari potest, quia
in peculiaribus hæret folliculis, qui ut plurimum
in nulla amplius cum vasis sanguiferis sunt con-
nexione, & licet adhuc sint in connexione ali-
qua, ob nimiam tamen extensionem vasorum,
partes connexas comprimunt & sibi occludunt;
hinc nec medicamenta hosce in folliculos pene-
trare, nec serum collectum exinde evacuare pos-
sunt, nec per paracentesin ullum solatium red-
di potest; sed potius malum malo augetur, imo
mors ipsa acceleratur. Interim tamen medi-
cus non desistere debet, in tam gravi & pericu-
losa hydropis specie, quando morbus invaluit,
remedia convenientia adhuc applicare, an for-
tassis malum, si non plane profligari, mitigari
possit. Ubi autem datur occasio, incipiente
ejusmodi morbo, medendi malo, medicus allabo-
ret, ut ortum ejus aptis medicamentis opprimat,
& in prima quasi herba suffocet & avertat.
Eapropter, cum ad summos in Facultate medi-

ca obtinendos honores & privilegia mihi incumbat specimen quoddam inaugurale in publicum edere, in recensendo & explicando tali casu specialissimo singulariter officio meo me satisfacturum putavi: cui conatui, ut Deus ter optimus terque maximus assistat, humillime rogo.

DE HYDATIDIBVS HISTORIA.

Mulierī cuidam, temperamento sanguineo phlegmatico & habitu corporis macilento, quæ annos fere XLVI, habebat, fluxus mensium post secundum puerperium ante triennium, & quod excurrit, cessare cœpit: medicas itaque nullas, ad corrigenda exinde facile oriunda mala, adhibens manus, patiebatur acerbissimos abdominis dolores, inde abdomen indies insigniter intumuit, & quotidie sese augens per tres annos duravit, ex quo magna oriebatur imbecillitas. Cum itaque tumor tantam in altitudinem cresceret, ut ambulatio ei ob difficultatem respirandi

randi denegaretur, & vix præteritis sex hebdomadibus similis foemina hydrope Ascite laborans per paracentesin feliciter curata esset, hanc etiam operationem instituendam fortiter efflagitabat. Quoniam autem signa præsentia hydropem saccatum adesse indicabant; pedes enim & femora nullo tumore affecta, imo contabida erant, nulla corpore moto sentiebatur fluctuatio, sed sub Diaphragmate sentiebatur hepar durum & scirrhosum, circa quoque vesicam urinariam aliqualis durities erat; hanc ob causam quidem hæsitabamus in tali operatione instituenda. Sed ægrota tamen acriter huic insistente, die XVII. Decembris Anno M DCC XXXIX. instituebatur paracentesis in latere sinistro in distantia latitudinis manus sub umbilico, ubi tumor mollissimus tenuissimusque deprehendebatur, & in cujus superiori loco erat colliculus durus magnitudine pisi hortensis, Chirurgus digiti longitudine paracenterium intrudebat, ante effluebat aqua, cujus tamen unica tantum mensura circiter effluebat, & erat nimis glutinosa, paulo post mutabatur in gelatinam vel mucum, imo

imo fere in tenacem cutem; vesperi nec ulla proveniebat aquæ hujus gutta, incisio etiam se occluserat, & pulsus factus erat crebrior; proxima autem nocte non mediocris ex incendio vicina in domo orto ægrotæ terror inferebatur. Die XVIII. profluebat iterum nihil aquæ, sed incisione latiori & profundiori facta, iterum aliquid aquæ profiliebat, ast etiam in momento desinebat. Id quod nos certiores reddebat, serum hocce in cellulis inclusum esse. Incisio ad quinque digitos profunda erat, cujus tamen in fundo specillum allidebat, ac si præterea adhuc paries quidam præsto esset, in quo etiam serum tale esset inclusum, sed nemini nostrum consultum videbatur incisionem reddendam esse profundiozem, sed potius turundæ ex gentianæ rubræ radice incisioni imponebantur, clysterque applicabatur. Vesperi deligatione incisionis facta, nulla erat mutatio. Die XIX. mane loco feri nonnulla mucosimilia recrementa proveniebant, atque cuticulæ quædam; vesperi simili ratione. Die XX. abdomen & lumbi, medicamento laxante propinato, & corpore novies repurgato,

gato, erant permolles, sub emplastro incisioni imposito existerat mador, ac si aqua effluxisset, at incisione aperta pariter apparuit nihil, nisi viscida & cuticulis intermixta materia. Vesperi autem aliquot centum vesiculæ sero repletæ (partim disruptæ, plurimæ autem sero claro repletæ, ac duplici, alba tunica circumdata, sicut vesicæ piscium, imo ut sperma ranarum sive bufonum, magnæ, parvæ, tamen puræ ac si lotæ essent) cum impetu profiliebant. Fœmina interim doloribus ischiadicis latere sinistro afficiebatur. Die XXI. proveniebant vesicularum harum sero repletarum, durante deligatione, magnitudine avium ovorum identidem aliquot viginti, vesperi pauciores. Die XX. iterum pauciores. Die XXIII. similiter ut antea, & latere sinistro circa umbilicum cavitas magnitudine pugni sese repræsentabat, ibi vesiculæ hæ sero repletæ probabiliter sedem suam tenuerunt, & quia nullæ in hac cavitate existerant, nullæ etiam amplius in conspectum proveniebant. Verum enim vero soror ejus illam vehementissime iratam reddidit, hoc facto, subito quam maxime debilitata

ta

ta & fracta est viribus, qualis debilitas antea non aderat, omni tempore enim è lecto surgere & ambulare poterat, semperque etiam & sumendi cibos aviditatem & utendi potu sentiebat. Tunc die XXIV. vitam cum morte de improvviso commutavit. Post meridiano tempore sectio Subjecti hujus hydropici præsentibus tribus Medicis instituebatur; cute igitur rejecta, musculos abdominis oblique ascendentes & descendentes una cum peritonæo in quoddam haud serosum, sed scirrhum genus tumoris, ut hyperfarcosis, intumuisse observatum est, qui tumor crassitiem palmæ superabat. Hinc licet in instituenda paracentesi incisio quinque digitos profunda erat facta, tamen ille non erat perfossus, sed quasi paries adhuc apparebat magnus, priusquam omentum & intestina videri possent, quæ vero una cum ventriculo sub duro hoc crassoque tegumento suo in ordine reperiiebantur, ita, ut profunditas incisionis ad digitos adhuc duos imo tres esset continuanda prius, quam viscera fuissent attacta. Incisio etiam non erat cancrosa, ut illi hujus causæ naturæ debitum reddendum

B

dum

dum fuisset, sed ira vehemens & subitanea
Massæ sanguineæ alteratio, à diffusionè bilis
dependens, in febrì hac vulneraria sine omni
dubio celerioris mortis fuit causâ. Scir-
rhosus hic tumor ad renes usque sese extende-
bat & supra cordis scrobiculum. Uterus una
cum ligamentis suis & vesica urinaria hac scir-
rhosa carne concretus erat. Hoc ex tumore
ubivis ad dimidium usque prominebant vesi-
cæ rotundæ sero pellucido repletæ, quæ Hy-
datides appellantur. Quæ vero non intra sed
extra & circa viscera hoc in casu inveniebantur
magnitudine ovorum gallinarum, anserum,
quarum tunicæ duplicibus piscium vesicarum
tunicis conformes erant. Itemque scirrhosum
hoc abdomen ad similitudinem quasi metal-
lifodinæ æris pulchræ accedebat, innumeræ
fere & separatæ cavitates in illo aderant. Caro
autem hæc scirrhosa secta carni pectorali
bovinæ erat similis & optimi coloris multa
millia vesicarum sero repletarum continentes,
& connexa erat cum dorso, & visceribus, in-
primis autem utero, hepate & mesente-
rio. Vesicis ergo sero repletis eminentibus,
OVIS

ovis similibus, exemptis atque remotis, multæ cavitates inveniebantur instar nidorum hirundinum partim majorum partim minorum colore flavo. Totum per abdomen & scirrhum huncce cavitas cavitatem excipiebat. Quæ cavitates prorsus mundæ sicut elotæ, colore flavo & cute instar corii flavi erant obductæ: quælibet hujusmodi cavitas, magna esset aut parva, duobus, tribus, imo sex & pluribus harum vesicarum sero repletarum manipulis duplici alba tunica circumdatarum, pelucidum serum continentium, erat impleta. Forma erat partim sphærica, partim sphæroidica, partim oblonga, à se invicem separatæ erant hæ vesiculæ, sicut multæ sponte elaberentur, nullas habebant fibras nec ligamenta, & diversa gaudebant magnitudine. Innumerae erant hæ cavitates, quarum in nonnullis vesiculæ magnæ, parvæ, instar globi plumbei, glandis, ovorum avium, columbarum & gallinarum, repertæ, in aliis autem semimaturis aurantiorum pomis, pisces hortensibus, & in cavitatibus noviter ortis, ervis, milii & cannabis seminibus erant similes. Ubi igitur nonnullæ hujusmodi vesicæ sero repletæ deformes,

hinc & illinc exaltatæ & non circulares (uti multæ erant) apparuerunt, speciem alborum magnorum decorticatorum cyclaminum (*Artoffeln oder Erbitn*) induerant, & tunica eorum erat opaca, quibus sectis, triginta, quadraginta imo centum vesiculæ sero repletæ reperiabantur, quæ omnes à se invicem separatæ, ac si de industria in cavitates essent collocatæ. Toto in corpore nihil feri erat, præterquam quod in vesiculas erat inclusum: quapropter etiam nihil feri in conficienda operatione acceperamus nec XVII. nec XVIII. Decembris, nisi phlebetomo & prima & secunda vice talis cavitas folliculis serosis repleta nobis insciis fuisset perforata. Harum ergo vesicarum sero repletarum modium & nonnullæ patinæ plenæ, non numeratis iis, quæ in terram ceciderunt, exemptæ sunt, priusquam viscera videri poterant. Hacce mole scirrhusa una cum vesicis sero repletis magna adhibita cautione, diligentia atque labore, quantum poteramus, remota, intestina & ventriculus in situ decenti inveniebantur, ita, ut omnino nihil præternaturaliter in illis videri posset, nisi nonnulli lumbrici vivi in
 illis

illis reptantes; ab hypochondrio autem sinistro ad dextrum usque ligamentum quoddam erat extensum, crassitudine pennæ, ac si ligamentum hoc de industria esset extensum, in quo secundum ordinem sex ad octo vesicæ sero repletæ magnitudine prunorum sylvestrium pendentes observabantur; in hypochondrio autem sinistro lien erat accretus; hepate exempto lobus ejusdem dexter sive major in statu naturali inveniebatur, sinister vero sive minor scirrho hoc crasso obductus & inclusus erat, loboque hoc separato, tumidus hic ambitus etiam vesicas sero repletas continebat fere septuaginta. Lobus autem ipse licet scirrho obductus, reapse erat incontaminatus, immaculatus, liber & non accretus. In latere dextro in regione lumborum etiam tales tumores erant sex & adhuc plures, magnitudine pugni, & unusquisque horum sphaericas continebat sero repletas vesicas, ex quibus nonnullæ iterum tenebant hujusmodi vesicas minores, ac si hæ magnæ quasi procreassent parvas, omnes uti lotæ, sphaericæ sero claro repletæ, & omnes à se invicem separatæ erant, ac si omnino de

B 3

indu-

industria, ut jam dictum, separatim essent impositæ. Quilibet ren scirrholo tali scirrho ad medietatem usque implicitus erat, ita ut pars renis superior incontaminatus & sanus, inferior autem supra medietatem scirrholo tumore, nonnumerandas sero repletas vesicas diversæ magnitudinis continente, circumdatus erat. Lieni adhærebant similiter versus dorsum quoque hujusmodi deformes vesicæ sero repletæ, nec non pancreati itidem. Uterum & vesicam urinariam hic quoque scirrhus adeo firmiter connectebat, ut separari non possent, & ovaria in utroque latere ossis sacri tumorem magnitudine duorum pugnorum exhibebant, quilibet tumor erat pondere & forma æqualis, & hi tumores cum utero, vagina uteri, & vesica urinaria propter cohæsionem majorem separari non poterant, ideoque conjunctim eximendi erant, ex quibus resectis innumeræ vesicæ sero repletæ duplicibus albis tunicis circumdatæ, prodibant. Pectore curiositatis quoque gratia aperto, pulmonum lobi reperiuntur lividi, cor cum pericardio in situ decenti & ordine. Diaphragma vero & cordis scrobiculus

lus

lus præditus erat scirrhoso tumore, qui etiam plenus erat cavitatum, quæ continebant vesicæ non numerandas serofas diversa magnitudine. Hujus tumoris scirrhosi pondus fere sex libras æstimatum fuit.

§. I.

In deducendis & explicandis causis & origine hujus casus specialissimi præ omnibus necessarium erit, ut definitio hydrophis in genere & specie, ejusque diversa, quæ occupare potest, loca, in medium proferratur. Quod itaque Hydropem in genere concernit, ille definitur, quod sit tumor aquosus cavitatum, pororum & glandularum earumque vaforum lympham fecernentium, ab eorum distentione præternaturali per lympham stagnantem extravasatam & accumulatam facta proveniens. Quod autem attinet species hydrophis, earum definitiones ex partibus diversis, ubi tumores hi aquosi existunt, desumenda erunt. Ascitis itaque definiiri potest per tumorem aquosum cavitatum, & si ex lymphæ stagnantis resolutione & destructione aer contentus liberetur & tumorem augeat, Tympanitis vocatur. Anasarca vocatur tumor aquosus in externarum partium, cutis nempe, muscutorum & tunice cellulose pinguedinem continentis, poris & fibrillarum interstitiis. Hydrops saccatus audit tumor aquosus major peculiari folliculo inclusus. Hydatides sunt tumores aquosi minores glandularum, quorum tumorum ut plurimum insignis oritur quantitas.

§. II.

§. II.

Diversa autem hydropem ejusque species occupare loca quotidiana testatur experientia. Sic Ascitis ut plurimum extravasatam lympham exhibet in cavitate abdominis & scroti, sæpiissime etiam in cavitate thoracis, non raro quoque in cavitatibus cranii & cerebri. Anasarca ut plurimum offendit pedes, sed & sæpiissime ceteras externas occupat partes. Hydrops sacculus glandulas majores & cavitates peculiaribus suis membranis inclusas præternaturaliter extendit, & invenitur in cavitatibus majoribus e. g. abdominis, intestinorum & uteri. Sic in RIVER. *Cent. IV. obs. 48.* invenitur casus, ubi vir ob abdomen tumidum à Medicis pro hydropico reputatus, tandem post medicamentum purgans exhibitum excrevit vesicas numero septem oblongas instar farciminum, crassitie in diametro unum digitum, & longitudine sex digitos æquantem, quæ humore foetido repletæ, iisque excretis omnino liberatus est. Porro novi feminam nobilem, quæ per biennium hydrope sacculato, ut plurimi Medici putarunt, laborabat, dein post medicamentum emmenagogum assumptum ex utero reddidit sacculos septem, quorum diameter quatuor digitorum, longitudo autem unius pedis erat, in sex hisce sacculis continebatur serum insigniter foetidum, in septimo autem sacculo reperiebatur sceletum foetus, post hunc partum quidem in integrum restituta fuit, sed post aliquos annos tamen hydrops ultimum ei vitæ terminum posuit. De tumoribus talibus uteri legi quoque meretur SEGERVS in *Miscell. cur. D. 2. Anno MDCCVII. Obs. 9.* Hydatides sunt

sunt

sunt tumores aquosi glandularum; hinc in omnibus locis & partibus, ubi glandulæ existunt, inveniuntur.

§. III.

Ex his quoque colligi possunt diversarum hydro-
pis specierum signa. Ascitis nempe sese prodit tumore abdominis, itemque sæpissime scroti, præcipue autem sonus inftar aquæ intus fluctuantis percipitur, si æger decumbens situm corporis mutet. Anasarca ex manifesto tumore oedematoso partium externarum cognoscitur. Hydrops sacculus tumorem abdominis uti in Ascite ostendit, sed nulla fluctuatio percipitur situ corporis mutato, interdum tamen perceptio ponderis gravioris in hoc motu conjuncta est. Hydatides si in majori quantitate adsunt, etiam tumorem, abdominis conjunctum habent, nullus autem percipitur in motu corporis sensus ponderis. Hydatides autem minori præsentis quantitate vix nisi post mortem sectione manifestantur.

§. IV.

Causas quod attinet hydropis, in omni specie hydropis requiritur stasis lymphæ & feri excrementitii & hinc distentio vel cavitatum vel pororum vel glandularum eorumque vasorum lympham secernentium, ut inde vel extravasatio vel accumulatio lymphæ oriatur. Hæc omnia multis ex causis oriri possunt. Pertinent huc quantitas lymphæ nimia, sanguinis quantitas nimia, sanguis pituitosus, lymphæ nimis viscida & tandem lymphæ nimis acris. Ad causas itaque non naturales referrri debet aër frigidus, ciborum quantitas nimia, assumpta frequenter copiosa crassiora,
C viscida

viscida, lenta acida, acria feculenta & fumo indurata, potus nimis aquosus, spiritus vini, motus deficiens. Somnus & vigiliæ modum excedentes, animi pathemata, excretio copiosior partium balsamicarum. Ad causas præternaturales obstructions viscerum, eorumque tumores & scirri, obstructio & cessatio mensium, itemque hæmorrhoidum: Cachexia, febres continuæ non rite tractatæ, febres intermittentes adstringentibus tractatæ, in primis quartana, febres hæcticæ: Evacuationes sanguinis nimia: Evacuationes feri & bilis copiosæ, hinc & purgantia fortiora resinosa. Quæ ratione dictæ hæ causæ hydropem efficere valeant, ex Pathologia satis patet.

§. V.

Hisce præmissis ad explicationem casus hujus specialissimi me verto, in quo notantur 1) cohæsiō major uteri cum vesica urinaria per carnem scirrhosam & cum iis cohærentes duo tumores majores; 2) tumor carnosus scirrhosus in pectore, abdomine, ejusque partibus repertus; 3) cavitates in iisdem existentes; 4) vesiculæ diversæ formæ & sero repletæ majores in hisce cavitatibus; 5) vesiculæ similes minores in hisce majoribus absconditæ; 6) quod plurimæ vesiculæ à se invicem separatæ fuerint. Originem totius hujus mali tribuo cessationi mensium, quæ quidem huic feminæ ea contigit in ætate, ubi præcipuè in feminis laboriosis ob firmiorem fibrarum resistantiam cessare solent, patiuntur tamen tunc temporis gravissima ut plurimum incommoda, nisi aperientibus leniter evacuantibus, præcipue autem Venæ sectione subleventur,

tur. Sanguinis enim quantitas recurrente mensium tempore tamen adest major, qua non imminuta stases, & ex his varia efficiuntur mala, præcipue si sanguis una est viscidus, non raro etiam ingravidatio talem infert stasin conf. *POTES Obs. & Annot. Cent. III. C. 45.* Præ omnibus autem stasis hæc afficit uterum & partes cum eo connexas. Hinc femina hæc acerbissimos experta est dolores abdominis, ex hac stasi sanguinis viscidi & hinc orta est caro scirrhusa & præprimis in utero ejusque partibus cohærentibus; unde 1) connexio scirrhusa uteri cum vesica urinaria, tubis fallopianis, talisque tumor ovariorum, quibus tumoribus forsan & imprægnatio occasionem præbuit. Ob vatorum hypogastricorum & epigastricorum connexionem hæc stasis sanguinis etiam 2) tumorem carnosum scirrhusum in musculis abdominis peritonæo & anteriore parte pectoris repertum effecit. Si obstructio fuit in hisce partibus æquabilis sanguinis destructionem inducere non potuit, sed potius majorem exhibuit appositionem partium ad augendam carnem necessariarum. Hinc orta est tanta moles carnea.

§. VI.

Reliqua hacce in mole carnea reperta, mirandi sunt effectus glandularum hisce in partibus insigni copia existentium obstructarum & extensarum. Nam peritonæum multas ad secretionem feri in cavitatem abdominis pro lubricandis in iisdem contentis visceribus possidet glandulas. Simile quoque dicendum de diaphragmate, mediastino & pleura. Cum autem hæ partes per sanguinem stagnantem expanderentur,

ut glandulæ etiam expanderentur necesse erat. Ab hac itaque expansione glandularum dependent 3) cavitates in hisce tumoribus repertæ & cum in glandulis ferum viscidum existeret & ob motum sanguinis retardatum magis tale redderetur, illud quoque in hisce glandulis stasin patiebatur, hinc illarum orta est glandularum à sero repletio & hanc ob rationem reperiebantur 4) in hisce cavitatibus vesiculæ diversæ formæ sero repletæ majores. Hæ vesiculæ itaque reputandæ sunt pro glandulis harum partium præternaturaliter extensis, in quibus vasa in iisdem alias existentia à sero ex stasi corrupto & acri reddito destructa & resoluta fuerunt. Forma earum variabat prout in earum cavitatibus à partibus vicinis parum aut multum comprimebantur. Magnitudo earum major derivanda est partim ab ipsa harum glandularum magnitudine, partim ab earundem extensione præternaturali. Hinc quoque in omnibus partibus, in quibus glandulæ reperiuntur, tales Vesiculæ existebant, præcipue in iis partibus; quæ cum carne hac scirrhosa connectebantur. Quod autem attinet 5) vesiculas minores in illis majoribus repertas, habendæ hæ sunt pro expansis vasis ferum secernentibus. Nam dictorum horum vasorum expansio à stasi sanguinis & feri viscidi proveniens prima & maxima causa totius glandulæ expansionis fuit, ex ulteriori autem illorum vasorum secretoriorum extensione & intumescencia quædam ruptæ sunt, hinc nihil quam ferum stagnans extravasatum & corruptum, quod deinde etiam vasa sanguifera in glandulis destruxit, fuit in hisce

sce

se glandulis repertum. Quæ vasa autem secretoria integritatem conservarunt, vesiculas istas fistebant minores.

§. VII.

Explicationi huic maxime contradicere videtur illud, quod observatæ fuerint fere omnes tam majores quam minores vesiculæ à se invicem separatæ, ex quo negare quis posset possibilitatem intumescentiæ talis glandularum harum; nam ob defectum communicationis cum vasis sanguiferis & lymphaticis nullum nutrimentum adfluere poterat. Maximi igitur momenti hocce in casu est explicatio hujus à se invicem separationis & connexionis deficientis. Duplici tamen modo illam sibi concipere licebit. Primus modus, quem in *Memoires de l'Academie Royale des sciences Anno MDCCXXIII.* invenies, sequens esse potest. Quum extensio harum glandularum fit, sunt adhuc in necessaria ad capiendam nutritionem connexione, extensione autem hac tantum in gradum aucta, ut tunicæ harum glandularum & vasorum feri secretoriorum vel ob robur proprium, vel ob pressionem vicinarum partium amplius extendi nequeant, serum in hisce cavitatibus stagnat, quiescit hinc & copiosas partes tartareas viscidas, quas commixtas habet, præcipitat, per quod vasa nutrientia occluduntur, & tunica concrevit satis coherens. Ex eadem ratione autem tunica, quæ parietem talis vasis in statu naturali constituebat, nutritione destituitur; hinc si quædam vasa secretoria ob hanc expansionem rupturam patiuntur, serum exinde extravasatum corrodit & destruit hunc parietem, qui etiam

sæpissime ab expansione propria rumpitur, & sic liberæ
 & à se invicem separatæ vesiculæ existunt, quarum tu-
 nica non est membranosa vel fibrosa, sed ex præcipita-
 tione viscidi tartarei concreta. Talem originem ha-
 buerunt vesiculæ istæ minores, quæ in vesiculis mayo-
 ribus fuerunt repertæ. Serum autem in vesiculis ma-
 joribus ortum habuit partim à ruptura quorundam
 vasorum lympham secernentium, quæ contingebat
 antequam ex præcipitatione viscidi tartarei nova tu-
 nica mucosa generari poterat, partim à resolutione de-
 structiva tunicarum parietes naturales horum vaso-
 rum constituentium. Secundus modus originem ve-
 sicularum & folliculorum majorum concernit, quæ in
 cavitatibus carnis scirrhosæ reperiabantur, & sequens
 est. Expansione à lymphâ stagnante eum usque in
 gradum facta, ut vis extendens fluidi à motu cordis
 & arteriarum proveniens æqualis esset resistentiæ,
 quam dabant tunicæ harum glandularum, quietem
 hancce lymphæ ibi existentis præcipitatio partium
 tartarearum viscidarum commixtarum sequebatur;
 hinc vasa hæc glandulas nutrientia plenarie obstrue-
 bantur, hinc quoque subsidentiam patiebantur. Quod
 ariditatem & debilitatem ipsis conciliavit talem, ut
 quum ob factam à glandulis vicinis extensionem cede-
 re deberent, abrumperentur quidem, sed tamen ex iis
 nullum extravasari poterat serum, quia vasorum con-
 nexorum orificia a dicta præcipitatione partium tar-
 tarearum jam erant obstructa. Hinc etiam tunica na-
 turalis in nullam abire potuit destructionem, hanc ob-
 rationem folliculi vel vesiculæ hæc duplici gaudebant
 tunica,

tunica, externa erat tunica parietem naturalem glandulæ istius tunicæ constituens, interior autem originem debebat viscido tartareo præcipitato. Ubi autem glandularum in uno eodemque loco non tanta aderat copia, ut vicina vicinam ob extensionem præternaturaliter ortam de loco ad rupturam usque movere conaretur, ibi etiam adhuc connexæ reperiuntur cum vasis hæ vesiculæ, id quod ut plurimum contingit, si glandulæ in ipsis visceribus existentes extenduntur & hydatides fistunt. Patet quoque exinde quod in peritoneo, diaphragmate & pleura semper plurimæ in uno loco existant glandulæ.

§. VIII.

In curandis hisce malis spes medicis relinquitur inanis, sed potius præcavendæ sunt hydatides quam curandæ. Id habet hydrops ascites anasarca præcipui, quod visceribus illæsis ex toto interdum curari possit; hydatides autem nunquam, ob connexionem ulteriorem cum vasis sanguiferis & lymphaticis deficientem, quapropter neque medicamenta in illas penetrare neque serum ibi stagnans & corruptum educi valet. Cum autem rarius contingat, ut hydrops nullam viscerum læsionem connexam habeat, hinc ut plurimum nulla nisi ad palliativam fuga pateat curam; melioris conditionis ea subjecta censeo, quæ hydrope saccato & hydatidibus, quam quæ ascite vel anasarca laborant, in hisce enim remedium quod hic est optimum paracentesis, ultimum vitæ terminum vix ultra unum vel duos annos protrahere valet, cum in illis malis, si ulterior hujus mal progressus & sympto-

symptomata mitigentur & arceantur, multos adhuc per annos conservari vita possit. Hisce enim in casibus serum, quod in hydrope ascite & anasarca ob destructionem, putredinem & reliqua graviora symptomata infert, peculiaribus suis folliculis inclusum existit & connexionem cum toto corpore destituta nullam amplius inducere potest noxam. Hanc ob causam maximi puto esse momenti, curam hanc suscipiendam tam ratione præcautionis hujus mali, quam ratione mitigandorum symptomatum & avertendi ulterioris hujus mali progressus.

§. IX.

Ut malum hocce avertatur & præcaveatur, eadem remedia Medicus, si causas quasdam hydropem efficientes & ex Pathologia ipsi cognititas, adesse videt, applicare debet, quæ in curando hydrope ascite & anasarca, ubi integritas viscerum adhuc conservata est. Nam in principio hujus morbi glandulæ extensæ adhuc vasis sanguiferis sunt connexæ, hinc eadem indicata hic adsunt ac in hydrope nempe 1) extravasatio lymphæ ulterior impedienda 2) lymphæ extravasata evacuanda. Profunt itaque aperientia, balsamica, roborantia & evacuantia. Inter aperientia ea potissimum eligenda, quæ una evacuant tam per diuresin quam alvum, hinc maxime laudanda sequens mixtura. No. I. ℞. ʒi non rectific. arcan. ʒi, TR. ʒis hellebor. aa. ʒj. ʒ. ʒ. ʒ. ʒ. M. D. S. eröffnend und abführende Mixtur, wovon wohl umgerüttelt alle Vormittag um 11. Uhr und Abends um 5. Uhr 40. Tropfen in dem verordneten Trank zu nehmen. Aperiant quo-

quoque & evacuatit Decocta, in quibus ut specifica
 consideranda parreira brava & radix bryoniae quapro-
 pter No. II. ℞. Rad. parreir. brav. ℥ij. trifol. fibr. chin.
 pimp. alb. bardan. aa. ℥j. bryon. ℥β. Herb. trif. fibr. he-
 pat. nob. card. ben. meliss. aa. mj. Flor. arnic. hepat.
 nob. Summit. absynth. aa. p. ij. Rasur. lign. sassafr. ℥j. Cu-
 beb. Cinamom. acut. aa. ℥j. C. C. M. D. S. Species
 zum Trand, davon der 4te Theil in 4. Maas kochen-
 den Wassers zu thun, und 2. bis 3mahl damit aufwal-
 len lassen, hernach in Keller zu setzen, und statt des or-
 dentlichen Getrands zu brauchen. Potest etiam in lo-
 cum aquae, cerevisia vel primaria vel secundaria substi-
 tui. Si Febricula & status lixiviosus absit, infusum ex
 vino & hisce speciebus praeparari potest, & tunc addan-
 tur limat. ♂ ℥j. Crem. ♀i ℥ij. Hocce in infuso post
 prandium, sumi possunt gr. xij. ☉ Ao Sylv. rite praepa-
 parati. Profunt etiam pulveres blande resolventes bal-
 samici e. g. No. III. ℞. Arcan. dupl. cum ☉ ☽ ppt.
 ☉ depur. aa. ℥β. ☿ nativ. ocul. ☽ ppt. aa. ℥j. M. F. Pulv.
 No. xxiv. wovon alle Morgen um 9. Uhr und Nach-
 mittags um 3. Uhr eines zu nehmen. Ad evacuatio-
 nem seri obtinendam vesperi sequens Pulvis propina-
 ri potest. No. IV. ℞. Rhabarb. Crem. ♀i aa. ℥β. Pulv.
 rad. bryon. ℥j. M. F. Pulv. No. xxiv. D. S. laxirendes
 Pulver, wovon alle Abend bey Schlafengehen eins ein-
 zunehmen. Ad vires conservandas & tonum restitu-
 endum prodest sequens Mixtura tonico nervina No.
 V. ℞. TR. ℥ii ℥j. ☽ rosar. ℥β. Ol. cinamom. Bals. vit.
 Hoffm. aa. gr. x. M. D. S. stärckende balsamische Mix-
 tur, wovon alle Morgen in Thee 30. Tropfen zu neh-
 men

D

men

men. De Tinctura Antimonii vero notandum, quod ista requiratur præparata juxta modum à Præceptore meo nunquam non devenerando Dn. D. LVDOLFO in siegender Chymie traditum, nam hæc tuto & optimo cum successu adhiberi potest, licet febris jam lateat lenta. Hacce cura quatuordecim per dies continuata alvus purgari potest cum $\mathfrak{z}\mathfrak{v}\mathfrak{j}$. Θ mirab. Glauber. propinato prius digestivo nempe $\mathfrak{z}\mathfrak{ss}$. Cremor. $\mathfrak{f}\mathfrak{i}$. Deinde eadem laudata cura iterum continuandum, donec omnia symptomata cessaverint, & tunc præservandi causa, mane Mixtura No. V. & vesperi Mixtura No. I. singulis diebus sumi potest.

§. X.

Dolendum tamen, quod paucissimi horum ægrotærum in principio Medici auxilium requirant, hincque optimam curandi occasionem dimittant. Quapropter curæ palliativæ symptomata mitigare valentis mentionem hic facere non inutile erit. Consistit ea 1) in impedienda lymphæ extravasatione ulteriori 2) in mitigandis symptomatibus à hydatidibus jam ortis dependentibus. Nam extravasatio lymphæ hisce folliculis inclusæ nullo sperari licet modo, & folliculis integris evacuandis nulla patet via, nisi illis, qui in canali intestinorum orti fuerunt, id quod tamen raro contingit. Lymphæ extravasatio ulterior prohibetur aperientibus, evacuantibus & balsamicis §o antecedente recensitis. Potest hæc extravasatio ulterior impediri, si singulis mensibus per aliquot dies sal. mirabil. Glauberi sumatur, ita ut primo die $\mathfrak{z}\mathfrak{i}\mathfrak{i}\mathfrak{j}$. secundo $\mathfrak{z}\mathfrak{ss}$. tertio $\mathfrak{z}\mathfrak{v}$. quarto $\mathfrak{z}\mathfrak{v}\mathfrak{j}$. assumantur & sequentibus diebus eadem dosi

dosi iterum descendatur. Quod attinet mitigationem symptomatum inter ea potissimum recensenda est 1) respiratio difficilis à resistantia nimia muscutorum abdominis per hosce folliculos præternaturaliter expansionum dependens. Ad quam faciliorem reddendam conferunt emollientia & evacuantia. Emolliendi scopo inserviunt Sacculi, cataplasmata & emplastra, ut de meliloto, de spermate ranarum, de spermate ceti, de galbano. Emolliunt & evacuant simul clysteres emollientes applicati. Ab iisdem folliculis oriuntur etiam 2) dolores abdominis, tam ob compressionem partium internarum quam ob extensionem præternaturalem muscutorum abdominis, quos dolores quoque laudata mitigant externa atque interna emollientia.

F I N I S.

Geehrter Freund! kaum kenn ich Dich, so willst Du mich auch
schon verlassen.

O! sage mir: Was zwinget Dich, den mir betrübten Schluß zu
zu fassen?

Was? Doch die Ursach liegt am Tage. Hygea, welcher Du
gedient,

Die macht, daß heut um Deine Schläfe der schon verdiente
Lorber grünt;

Die macht es, daß Dein Vaterland, daß Deine Eltern so ver-
langen,

Dich, Ihren wohlgerathnen Sohn, mit frohen Armen zu em-
pfangen.

Drum stille doch nur Ihr Verlangen. Und wenn Dich Glück
und Ehre küßt,

So blit ich, denese auch bisweilen an mich, der stets

Dein

Diener ist,

Otto Joachim Willer,
d. U. B.

Nimm hin, Geliebter Freund! zum Denckmahl unsrer Liebe
Die Regung meiner Brust, und ihre Freuden-Triebe,
Da heut Dein muntre Fleiß den schönen Lohn erhält,
Den er zu seinem Ziel sich längstens ausgestellt.

Ich sehe im Voraus, und zwar mit viel Vergnügen,
Durch Deine Wissenschaft der Seuchen Heer erliegen;

Ich sehe, wie dadurch Dein Glück sich vermehrt,

Wie man Dich schätzt und liebt, wie man Dich rühmt und ehrt.

Und hieraus schliesse denn, wie es mich wird erfreuen.

Bestätigt einst die Zeit mein iekia Prophezeihen.

Doch diese wird es thun, dieß hoff ich so gewiß,

Als daß ich lebenslang Freund, Deiner Huld genieß.

Hiermit wolte dem Herrn Doctorando seinen
wohlgemeinten Glückwunsch abstaten

A. H. Weil,
d. U. B.

* * *

Ant A 200, 16